

Samling) og endelig det af ham i Forening med R. Andree 1886 udgivne og meget benyttede *Allgemeiner historischer Handatlas*.
J. A. F.

Den 28. Novbr. 1908 døde den navnkundige østrigske Nationaløkonom Karl Theodor von Inama-Sternegg, der fødtes 1843 og siden 1881 havde været knyttet til Wien som Professor ved Universitetet og Leder af Statens statistiske Bureau. Han tilhørte i Økonomien den historiske Skole og har selv ydet værdifulde Bidrag til Forstaaelse af Tysklands økonomiske Udvikling, især i Middelalderen. I hans Hovedværk, *Deutsche Wirtschaftsgeschichte*, som udkom 1899—1901 i 4 Bind, har han givet en Fremstilling af Forholdene fra Urtiden og indtil Reformationen, samlende Hovedresultaterne af en Menneskealders flittige Studier paa dette tidligere saa forsømte Omraade.
Kr. E.

Den 13. Novbr. 1908 døde den franske Historiker Achille Luchaire, Professor ved Sorbonnen. Født 1846 vandt Luchaire sig et smukt Navn ved sine Studier over Frankrigs Forfatning og Styrelse i den ældre Capetingertid; i *Histoire des institutions monarchiques de la France sous les premiers Capétiens* (1883) fulgte han Kongemagtens Udvikling, i *Manuel des institutions françaises à l'époque des Capétiens directs* (1892) fremstillede han det feudale Samfund med en Mængde Nuancer, som den tidligere Forskning ikke havde haft Blik for. Fra en ganske ny Side viste hans Talent sig, da han i den af Lavisse udgivne *Histoire de France* i to Halvbind (II, 2 og III, 1, 1901—02) skildrede hele Tiden fra Hugo Capet til Ludvig den helliges Tronbestigelse og herved førtes fra Retsforholdene ud til baade den rent politiske Historie og til alle Sider af Aandslivet. Der var her en saa dyb Forstaaelse og en saa livfuld Fremstilling, at Luchaire fik en høj Plads blandt franske Historie-skrivere. Hans sidste Værk, som han lige naaede at faa fuldendt, var en Levnedsskildring af Pave Innocens III (6 Bind, 1904—08).
Kr. E.

Prof. Joh. Steenstrup har udgivet: *Tidsregning, en kort Oversigt over Kronologien*, 1908. Klart og klogt fremstilles

heri de væsentligste Punkter af den historiske Kronologi, og Skriftet vil være meget nyttigt for enhver, som sysler med herhen hørende Spørgsmaal, saa meget mere som Forf. til sin egen Fremstilling har føjet en udførlig Litteraturoversigt. — Paa det Problem, der ligger folkelig Fantasi saa meget paa Sinde: med hvilket Aar begynder et nyt Aarhundrede, giver Steenstrup selvfølgelig det eneste rette Svar: det tyvende Aarhundrede begyndte den 1. Januar 1901, og det ligger i, at kun Astronomerne, men ikke Historikerne kender et Aar 0. Men det lyder ganske vist meget underligt, naar han siger, at det Aar, hvori Kristus fødtes den 25. Decbr., betegnes som Aar 1 efter Kristi Fødsel. Det lader sig vel næppe med Sikkerhed oplyse, hvorledes den kristne Æras Opfinder, Dionysius den Lille, egentlig har regnet. Men der synes dog kun fornuftig Mening i at sige, at Kristi Fødsel, sat til 25. Decbr., er Grænsen mellem de to Tidsaldere, før og efter Kristi Fødsel; det Aar, der gik forud, hedder det første Aar før Kristi Fødsel, det følgende bliver det første efter, idet man regner Aaret fra Juledag. Overhovedet bør det betones, at det egentlig hedder „det første, det andet“ osv., ikke Aar 1, 2 osv. Men saa kan man ganske vist ikke forsvare at kalde det Aar, der slutter med den Julenat, hvori Kristus fødtes, for Aar 1 efter Kr.

Kr. E.

Dr. phil. Ph. W. Kohlmann har i Skriftet *Adam von Bremen. Ein Beitrag zur mittelalterlichen Textkritik und Kosmographie* (Leipziger Historische Abhandlungen H. 10) givet en Del spredte Bidrag til Oplysning om Adams Kirkehistorie. Af Interesse er Paavisningen af, at Adam har taget den karakteristiske Udtalelse om „Jordens Rundhed“ i Bedas Skrift *De temporum ratione*. Ligeledes har Forf. sandsynligvis Ret i sin Tolkning af det omstridte Udsagn om, at ved Handelsbyen Julin er Vulkans Potte (*Olla Vulcani*), hvilket han forklarer ved, at der paa en Ø fandtes en brændende Fyrgrøde. Her burde Forf. have undersøgt, naar der tidligst fandtes Fyr ved Østersøkysterne; saa vidt vi huske, er den første Omtale af et saadant, som ellers kendes, den paa Øen Zingst Vest for Rügen 1306 indrettede Fyrgrøde, til Hjælp